

[Jens Chr. Christensen.]

produktionen og omsætningen, plus en rimelig avance må indregnes i varens udsalgspris. Det må kunne gennemføres, uden at monopoltilsynet får lov til at sidde og forhale sagen. Jeg ved vel, at landbrugets afsætning på hjemmemarkedet kun drejer sig om ca. 40 pct. af den samlede produktion, og at der derfor ikke kan skaffes fuld dækning. Jeg ved også, at man fra anden side vil hævde, at en forhøjelse af priserne på landbrugsprodukter får indflydelse på pristallet og får dette til at stige. Til det sidste vil jeg gerne bemærke, at det kan ikke være landbruget alene, der skal have til opgave at holde igen på pristallet. Sandheden er jo den, at fødevarer fra produktionssted her i landet kun udgør ca. 10 pct. af summen af alt det, der indgår i pristallet. De øvrige ca. 90 pct. er der ingen der taler om ved stigninger, selv ikke når priserne stiger med stormskridt. Lønningernes stigning i dette forår vil give sin andel i stigningen, men det har man indtil nu været passiv over for.

Det er for øvrigt min opfattelse, at hvis priserne for landbrugsprodukter på hjemmemarkedet blev pristalsberegnet, ville man ret hurtigt komme til den erkendelse, at pristallet som sådant er en dårlig målestok for samfundets velstand og dermed også en dårlig målestok for vort lønniveau. Men pristalsregulerede hjemmemarkedspriser ville vel ikke kunne skaffe fuld dækning til landbruget i den nuværende situation, kan man sige. Det er selvfølgelig rigtigt, men der er andre veje, man kan betræde samtidig.

Jeg skal således nævne ejendomsbeskatningen. Gang på gang er der blevet lovet os, også fra allerhøjeste regeringssted, at nu skulle der for alvor tages fat på en løsning af hele spørgsmålet om ejendomsbeskatningen. Vi fik en lille smule her i vinter; men det var så lidt, at det intet betød for landbrugserhvervet som sådant, idet man kun flyttede penge fra det ene sted for at tage dem igen et andet sted. Man foreslår nu, at den sidste rest af landbrugets amtsskatter skal fjernes, men hvorfor fjerner man ikke alt det, der hedder forlods beskatning, d. v. s. ejendomsskat til staten, ejendomsskat til amtet og også den del af ejendomsskatterne, som i vinter blev overført til opkrævning ude i kom-

munerne? Hvorfor fjerner man ikke i det mindste bygningsskatterne ude i kommunerne? Enhver, der vil være ærlig, må dog indrømme, at en ejendomsskat er en belastning af produktionen, en skat, der nogenlunde har fulgt pristalsbevægelserne opad, vel at mærke det pristal, der bestemmer udgiftsniveauet, men et pristal, som er helt uden forbindelse med landbrugserhvervets indtjening. For mig at se er det ganske uanstændigt af lovgivningsmagten først i form af ejendomsskatter at tage pengene fra landbruget og derefter i form af tilskud at give landbruget pengene tilbage igen. Jeg er overbevist om, at hvis vi gennemfører den af regeringen foreslåede lovgivning, vil en stor del af befolkningen uden for landbruget udskrige — og det var jo ikke fri for, at det ærede medlem hr. Carl Petersen gav bolden op dertil — at nu får landbruget understøttelse. Ja, antagelig vil man bruge endnu stærkere udtryk. Og så er sandheden den, at det, der skal ydes landbruget nu, kun er en lille part af de penge, landbruget gennem årene forlods har indbetalt i de offentlige kasser, og at erhvervets udøvere derudover på lige fod med den øvrige befolkning har taget del i samfundets byrder.

Lad mig også pege på kornordningen, den kornordning, som den højtærede landbrugsminister har foreslået uændret i forhold til sidst. Vil det ikke være muligt at ændre kornlovens bestemmelser, så loven blev et instrument, der var brugbart i produktionsreguleringens tjeneste?

Som loven virker nu, er den først og fremmest en paraply for kornhandelen og en glimrende indtægtskilde for dem, der opbevarer korn for staten. Men som regulator over for svineproduktionen er den værdiløs, snarere virker den modsat for vore svinefabrikker. Ville det derfor ikke være rigtigt, at denne kornlov foruden at indeholde bestemmelser om priserne på brødkorn også havde sådanne bestemmelser om priserne på foderkorn, at foderkornspriserne lå nærmere brødkornspriserne end den basispris, man opererer med i øjeblikket?

Over for de ting, som jeg her har peget på, ved jeg meget vel at man vil sige: ja men det hjælper for lidt for det mindre landbrug. Og det er rigtigt. Jeg indrømmer gerne, at de mindre landbrug er dem, der